

„Ik wil liever niet meer naar Afrika”

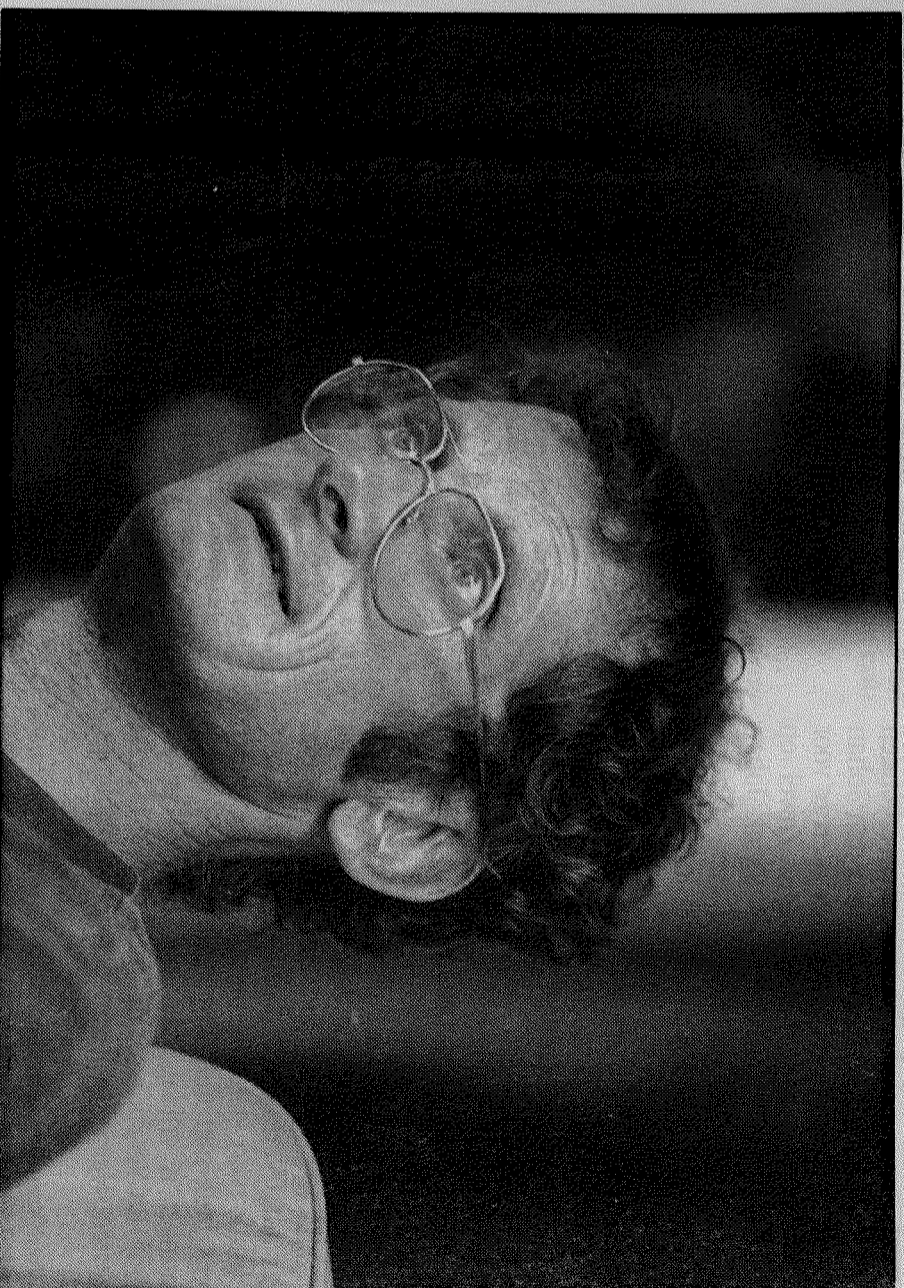
Frank Jacobs: „Hulp is dringend nodig, maar ik vrees voor de toekomst van Ruanda”

BERLARE — April. Enkele dagen na de dood van de Ruandese president verlaten de Belgen het zuidelijke Butare. Leen Boone, die er als verpleegster voor het Rode Kruis werkte, vertelt later in Zaventem hoe ze zonder problemen zijn kunnen vertrekken. Echtgenoot, dokter Frank Jacobs, is er nog niet bij. Hij moet eerst nog naar de Burundese hoofdstad Bujumbura. Na enkele dagen vinden ze elkaar in Berlare, waar ze in 1981 een huis kochten. Enkele maanden later staat het voor hen vast: voor hun volgende bestemming verkiezen Azië of Zuid-Amerika.

„Het is met spijt in het hart. Wellicht hebben we de mooiste jaren van ons leven daar doorgebracht. Maar de komende jaren verwacht ik er geen stabiele toestand meer. De nieuwe regering steunt op een te smalle basis. Er is geen structuur meer en de corruptie is er groot. De Belgische regering heeft gelijk dat ze nog wat afwacht voordat de nieuwe regering te herkennen. Bij het FPR (de Tutsi-troepen die het land veroverden) zijn het zeker ook niet allemaal kookknapen. Maar daarmee wil ik zeker niet zeggen dat we Ruanda niet moeten helpen. Zonder hulp geraakt het land er niet bovenop”, zegt Frank Jacobs nu.

Haat

De uitbarsting in april wijt Jacobs zowel aan politieke als etnische oorzaken. „De Tutsi's hebben nooit vertoerd dat ze op het einde van de jaren vijftig hun macht moesten opgeven. Met hun ongeveer 15 % van de bevolking kwamen ze bij verkiezingen te kort. Ze stortten zich op de handel en verwierven zo aanzien. Habyarimana kon de tegenstellingen tijdens de eerste tien jaar van zijn presidentschap in de doofpot stoppen. De Arusha-akkoorden werden op radio ruim besproken. Iedereen wist wel waarover het ging. Zo was ondermeer bepaald dat de Tutsi's de minister van Binnenlandse Zaken zouden aanduiden. En dat is de persoon die alle burgemeesters aanwijst en het leger zou voor 40 % uit Tutsi's moeten bestaan. Extreme Hutu's konden dat niet aan-

Frank Jacobs: „Volgende bestemming wordt Azië of Zuid-Amerika”.

(Foto PMS)

vaardden. Daar ligt wellicht de reden waarom de president moest verdwijnen.”
Zelf hebben hij en zijn gezin niets van het geweld gezien. „In Butare was er een gematigde prefect, die met dialoog de toestand kon bedaren. Enkele dagen na ons vertrek kwam de

Solidariteit onder de Ruandezers ondervond hij nauwelijks. „Door de armoede. Velen hadden niet genoeg om hun eigen familie te voeden. En dan verdwijnt solidariteit. Wie een prauw heeft, laat zwaar betalen voor een rivieroverzet en huizen worden aan woekerprijzen verhuurd.” Volgens Jacobs denken Ruandezers dat het geld er wel zal komen. „Vele Westerlingen zagen Ruanda als een hemels land en regeringen waren vlug bereid tot ontwikkelingshulp. Meer dan de helft van het Ruandese budget steunt op buitenlandse hulp. Ze zijn dat zo gewoon gemaakt. Het land zit financieel aan de grond. Grondstoffen zijn er nauwelijks, de koffieprijs was tot voor kort laag en voor toerisme is er niet genoeg infrastructuur voorhanden.”

RK-Berlare feest... voor iedereen

BERLARE — De Rodekruisfeesten van 13 tot 15 augustus in garage De Beulle staan in het teken van „Het Rode Kruis is er ... voor iedereen”.

Hiermee wil de plaatselijke afdeling aantonen dat ze met haar vele diensten klaar staat voor alle inwoners van de Moorseelse volkszanger Frans Jacobs. 's Avonds is er een kaarings-Op zondag opent het gelegenheids-café om 10 uur. In de namiddag brengen enkele Berlaarse Janlarses steermuziek en 's avonds is er bal met de Zeelse zangers Sandy. Op halfvoogst begint het programma met een rommel- en ruilmarkt. Op de

Ruanda-aktie.

Het programma begint met een seniorenmiddag op zaterdag. Voor 80 frank worden de ouderen vergast op koecken en een optreden van de Moorseelse volkszanger Frans Jacobs. 's Avonds is er een kaarings-Op zondag opent het gelegenheids-café om 10 uur. In de namiddag brengen enkele Berlaarse Janlarses steermuziek en 's avonds is er bal met de Zeelse zangers Sandy. Op halfvoogst begint het programma met een rommel- en ruilmarkt. Op de

middag staat de barbecue warm en daarna nemen enkele RK-afdelingen het in de autoverijde Fabrieksstraat tegen elkaar op in een (thudiek) EHBO-tornooi. De Berlaarse volksdansgroep Heideroosjes toont om 15.30 uur wat ze kan en omstreeks 17.30 uur zorgt het Jeugd Rode Kruis voor animatie.

De feesten worden afgesloten met een id. Traditionele onderdelen zijn de tombola, de wals en pannekoecken, de kinderspeelhoek en dj Lu-cky. (NKB)

Als dringendste directe hulp ziet Jacobs watervoorziening en medische hulp. „Cholera is relatief gemakkelijk te verhelpen, voor dysenterie en tyfus is dat moeilijker. En malaria is er nog altijd de grootste doodsorzaak.” Hij geeft hulp van sommige organisaties en over de houding van de hulpverleners. „Dat ze er eens uit willen is te verstaan, maar sommigen deden dat wel uitgebreid.” Over de coördinatie tussen de hulporganisaties is hij niet te spreken. „Ik moet wel zeggen dat bestellingen bij het Rode Kruis goed aankwamen. Maar ook zij stonden soms voor het dilemma ofwel iets laten voor één of andere Ruandees, ofwel helemaal niet verder helpen. Een probleem waar alle ontwikkelingshulpers mee te maken krijgen.”

Voor Frank en Leen Jacobs staat het vast. Hij gaat aan de universiteit cursussen, ontwikkelingshulpmanagemint studeren om zo kans op een nieuwe buitenlandse opdracht te krijgen. „Maar onze nieuwe bestemming wordt hopelijk Azië of Zuid-Amerika.” (NKB)